ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ - ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ - ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙΣ

σελ. 43: Lemovīcum: γενική κτητική ή αντικειμενική στα dux και princeps

σελ. 44: Arvernōrum: γενική κτητική ή αντικειμενική στο dux

σελ. 45: hostes terga vertunt ac fugiunt; → hostes terga vertentes fugiunt; ή καθώς, λόγω του συνδέσμου ac, προκύπτει το προτερόχρονο: hostes versis tergis fugiunt

σελ. 61: magnitudine et virtūte: αφαιρετικές (κατηγορηματικές) της ιδιότητας στο Germānos

σελ. 63: Nonnulli pudōre adducti remanēbant → quod adducti sunt (adducti erant) / quod adducti essent / cum adducti essent

abditi in tabernaculis aut suum fatum querebantur → postquam abditi sunt (abditi erant) / cum abditi essent

Caesar narrāvit alium aliā de causā discedere cupivisse

nonnullos pudōre adductos remansisse

illos neque vultum fingere neque lacrimas tenēre potuisse

abditos in tabernaculis aut suum fatum questos esse aut cum familiaribus suis commune periculum miserātos esse

totis castris testamenta obsignāta esse

illōrum vocibus ac timōre paulātim etiam eos, qui rei militāris perīti haberentur, perturbātos esse

σελ. 76: Οι υπόλοιποι τύποι αναπληρώνονται από το ρήμα incipio: incipio, coepi, coeptum, incipĕre

σελ.79: aversos: επιθετική μετοχή με υποκ. το boves (προτερόχρονο) ως επιρρηματικό κατηγορούμενο του τρόπου στο traxit [ανάλυση της μτχ. σε δευτερ. πρότ.: qui aversi erant]

Ubi Hercules, e somno excitātus, gregem aspexit: [μεταγραφή της πρότ. σε μετοχική φράση: aspecto grege, excitātus e somno]

σελ. 80: clavā: αφαιρετική οργανική του οργάνου στο interficitur

vi: αφαιρετική οργανική του τρόπου στο prohibēre

σελ. 81: Ubi Hercules, e somno excitātus, gregem aspexit → Hercules, aspecto grege, excitātus e somno, …

sed postquam boum vestigia foras versa vidit → visis boum vestigiis foras versis …

Ubi Hercules, e somno excitātus, gregem aspexit → postquam excitātus est (excitātus erat) / cum excitātus esset

confūsus gregem ex loco infest amovēre coepit → quod confūsus est (confūsus erat) / quod confūsus esset / cum confūsus esset

Sed bovum mugītus ex speluncā audītus Herculem convertit. → qui audītus est (audītus erat) / audītus erat

Tum Cacus, vi prohibēre eum conātus, Herculis clavā interficitur. → postquam conātus est (conātus erat)

σελ. 96: Ab Antōnio, altero consule, Catilīna ipse cum exercitu suo, proelio victus, interfectus est → Antōnius, alter consul, Catilīnam ipsum cum exercitu eius, proelio victum, interfēcit

σελ. 113: Η φράση quasi moritūrum δηλώνει παραβολή και ισοδυναμεί με την υποθετική παραβολική πρόταση: quasi moritūrus esset:· υποκειμενικής αιτιολογίας (Βιβλίο Καθηγητή) αλλά υπάρχει και η ανάλυση: quod is moriturus esset

Claudius quinquagesimo anno aetātis suae imperium cēpit → A Claudio quinquagesimo anno aetātis eius imperium captum est

Hinc ad commilitōnes suos eum adduxit → Hinc is ad commilitōnes eius adductus est (a milite)

σελ. 114: Exclūsus ab insidiatōribus Caligulae, recesserat in diaetam → Cum exclūsus esset / Postquam exclūsus est (exclūsus erat)

σελ. 129: quod illic aurum pensātum est: δηλώνει το προτερόχρονο στο παρόν

σελ. 136: reversus est: γ΄ πληθ. προστ. μέλλ. →

σελ. 141: posteritātis: γεν. ενικ. του ουσ. γ΄ κλ. posteritas, posteritatis (θηλ.): το μέλλον

σελ. 145: Voc. res publica, Abl. re publicā

σελ. 148: Cicero dicit se equidem eos in deōrum immortalium coetu ac numero reponere

σελ. 150: α. Απορηματική (άρνηση non)

σελ. 187: Nasīca sensit illam domini iussu id dixīsse et illum intus esse. → Illa (Haec) domini iussu id dixit et ille (hic) intus est
σελ. 225: → Nihil umquam festivius, nihil amabilius nec longiōre vitā dignius **quam eam puellam** vidi
σελ. 262: quanti: γενική (κατηγορηματική) της αξίας στο sit (αφηρημένη αξία)
ο (λανθάνων)υποθετικός λόγος δηλώνει υπόθεση ανοικτή στο παρόν)
σελ. 343: Cicero dixit eas se, cupidum bene gerendi et administrandi rem publicam, semper sibi proposuisse
Cicero censet se colendo et cogitando homines excellentes animum et mentem suam conformavisse
Α. Ανοικτή υπόθεση
1) nisi accedit ..., iacent (παρόν).
2) nisi accessit ..., iacuērunt (παρελθόν).
3) nisi accedet (accesserit) ..., iacebunt (μέλλον).
Β. Υπόθεση αντίθετη προς την πραγματικότητα
1) nisi accederet ..., iace - rent (παρόν).
2) nisi accessisset ..., iacuissent (παρελθόν).
Γ. Υπόθεση δυνατή ή πιθανή
nisi accedat ..., iaceant (παρόν – μέλλον)
σελ. 359: diffluxerunt/diffluxere, diffluxerant, diffluxerint
σελ. 369: 3. Να τρέψετε την παθητική σύνταξη σε ενεργητική στην παρακάτω πρόταση
c. Miles debuit salutāre Caesarem
σελ. 406: b. postquam aes collātum est / collātum erat
σελ. 410: miserētur: γ΄ εν. οριστ. ενεστ. →
σελ. 424: Scriptor tradit Manium Curium Dentātum maximā frugalitāte usum esse
σελ. 445: ut, ~~προεξαγγέλλεται στο λόγο από τη δεικτική αντωνυμία tales~~, εκφέρεται με υποτακτική
natūrā: αφαιρετική οργανική του τρόπου στο sint
σελ. 464: ~~Ego libenter tibi meā sede cedo. → Mea sedes libenter tibi a me ceditur~~
σελ. 472: ~~Ego libenter tibi meā sede cedo~~
σελ. 485: 8. quoque: επιρρ. προσδ. του τρόπου στο faciebat
σελ. 489: και σχηματίζει λανθάνοντα υποθετικό λόγο με απόδοση την κύρια πρόταση 30 της ανοικτής υπόθεσης στο μέλλον (η υπόθεση προτερόχρονη της απόδοσης)
σελ. 494: in paupertāte
σελ. 508: Homines dicunt eius voluntāti neminem obviam ire ausum esse
σελ. 512: b. Sulla patrum voluntāti obviam ire noluit
σελ. 540: multi: ονομ. πληθ. αρσ. του δευτερόκλιτου επιθ. multus -a -um: πολύς, πολλή, πολύ
σελ. 543: regie (από το επίθ. regius -a -um)
σελ. 546: (se): υποκ. (ταυτοπροσωπία, λατινισμός)
σελ. 547: sententiis: αφαιρετική οργανική του μέσου στο aluērunt (ή αφαιρετική οργανική του τρόπου)
σελ. 547: 9. και την απόδοση στο παρόν (υποτακτική παρατατικού (η υπόθεση προτερόχρονη της απόδοσης)
11. υποθετικό λόγο της ανοικτής υπόθεσης στο μέλλον (η υπόθεση προτερόχρονη της απόδοσης)
σελ. 589: 2. in quā nulla fides,
σελ. 590: 4. amicitiae: δοτική ~~κατηγορηματική~~ του σκοπού από το locus
σελ. 592: 19. γιατί αναφέρεται στο παρελθόν (σύγχρονο)
σελ. 622: ex quo illud natūrā
σελ. 623: ex quo consequitur illud natūrā
ώστε να πρέπει να επαινείται αυτός
σελ. 629: (πρβ. ἔγωγε)
σελ. 632: 5. εκφέρεται με υποτακτική (δυνητική)
σελ. 634: 10. εκφέρεται με υποτακτική (δυνητική)
σελ. 636: • Υποτακτική (δυνητική), επειδή στη λατινική το συμπέρασμα

σελ. 647: coepi, coepisse (incipio, coepi, coeptum, incipĕre)
σελ. 649: incipio, coepi, coeptum, incipĕre
σελ. 654: postquam Augustus audīvit (audiverat) hanc rem
σελ. 657: Recusābat quominus utilitāti omnium consuleret
σελ. 662: Ea cerva quodam die fūgit
dixit eis visum in somno
σελ. 663: visum esse in somno sibi
σελ. 665: του ρ. credo, credidi, creditum, credĕre 3: πιστεύω
σελ. 675: a. quod instincta est (instincta erat) (αντικειμενική αιτιολογία)
σελ. 676: b. postquam Sertōrius admisit (admiserat) amicos
b. postquam cerva emissa est (emissa erat) a servo
σελ. 677: Οριστική παρατατικού → Απαρέμφατο Παρακειμένου
σελ. 678: Σημείωση 5: Στη διόρθωση των πανελληνίων εξετάσεων ως το 2019 η Κ.Ε.Ε. θεωρούσε ως σωστή τη μετατροπή της οριστικής Παρατατικού κύριας πρότασης κρίσης στον πλάγιο λόγο σε ειδικό απαρέμφατο Ενεστώτα. Στο Ψηφιακό Βοήθημα του Υπουργείου Παιδείας ορίζεται πλέον ότι μετατρέπεται σε ειδικό απαρέμφατο Παρακειμένου για να δηλωθεί το προτερόχρονο, το οποίο και ακολουθούμε πλέον στις μετατροπές αυτού του βιβλίου. Η άποψη αυτή είναι σύμφωνη με τους E. C. Woodcock, A New Latin Syntax (1959), Β. Φυντίκογλου & Χ.Τσίτσιου- Χελιδόνη, Lingua Latina (2015), Allen and Greenough's New Latin Grammar for Schools and Colleges, J. B. Greenough, G. L. Kittredge, A. A. Howard, Benj. L. D' Ooge, Ed. (2015), κ.ά.
π.χ. Aegrotābat Caecina Paetus, marītus Arriae: Plinius dixit aegrotavisse Caecinam Paetum, marītum Arriae.
σελ. 679: Adhortor vos non opibus urbis confidere
sperāre quae velint, sed ferre quod acciderit
σελ. 680: Σημείωση: Η υποτακτική ιστορικού χρόνου (παρατατικού, υπερσυντελίκου) δευτερεύουσας πρότασης του ευθέος λόγου παραμένει αμετάβλητη στον πλάγιο λόγο χωρίς να επηρεάζεται από τον χρόνο του κύριου ρήματος εξάρτησης.
π.χ. Brutus ad eam obiurgandam vēnit, quod tonsōris praeripuisset officium: Aliquis dicit Brutum ad eam obiurgandam venisse, quod tonsōris praeripuisset officium.
σελ. 698: Η φράση velut elapso ισοδυναμεί με την υποθετική παραβολική πρόταση: velut si is forte elapsus esset, η οποία εισάγεται με τον σύνδεσμο velut si, εκφέρεται με υποτακτική, γιατί η σύγκριση αφορά μια υποθετική πράξη ή κατάσταση, χρόνου υπερσυντελίκου, γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (vulnerāvit) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν
σελ. 700: quod elapsus esset (υποκειμενική αιτιολογία). Κατά το ΨΕΒ του Υπουργείου Παιδείας, Βλέπε και Αναλυτική Σύνταξη
b. postquam Brutus vocātus est (vocātus erat)
σελ. 702: laude et honestāte expetendā
σελ. 718: 7. alteri nihil est satis Το satis μπορεί να θεωρηθεί άκλιτο επίθετο, οπότε λειτουργεί ως κατηγορούμενο και το alteri ως δοτική προσωπική χαριστική ή του κρίνοντος προσώπου
χρονική μετοχή στο ρήμα με υποκ. το sententiā
σελ. 724: Cum Servius Sulpicius Galba et Aurēlius Cotta consules in senātu contenderent
σελ. 740: cohors: πβ. αγγλ. court (= πεδίο, γήπεδο), ελλην. χόρτο
σελ. 741: dignus, dignitas:
σελ. 748: ~~prorumpo < pro + rumpo (πβ. ruo: συγγενές με το αρχ. ελλην. ὀρούω (= ορμώ, κινούμαι γρήγορα), αγγλ. ruin (= καταστρέφω)~~
σελ. 751: vestigium: πβ. αγγλ. vestige (= ίχνος), ελλην. στίχος, στοιχείο
σελ. 761: «cum se ipsum captum venisse eos existimasset
«Tum Scipio, cum se ipsum
σελ. 774: Τα συμφωνόληκτα ουδέτερα ουσιαστικά σχηματίζουν την αφαιρετική του ενικού σε -e, τη γενική πληθυντικού σε -um, και την ονομαστική, αιτιατική και κλητική του πληθυντικού σε -a

σελ. 822: Dum + Οριστική Ενεστώτα του sum
σελ. 834: conspectus est
magna, maior, maxima
σελ. 836: questūros esse
σελ. 838: 1. tractus est
4. Debet prope Tiberim fluvium Herculem boves reficere et ipsum de viā fessum ibi dormire
σελ. 842: 3. A Claudio quinquagesimo anno aetātis eius imperium captum est
Hinc is ad commilitōnes eius adductus est (a milite)
σελ. 844: 5. b. Cicerōne puero, hoc accidit
1. accidet
3. Qui (= Ei) equidem reponuntur in coetu ac numero immortalium deōrum a mē
σελ. 845: c. Cedant arma togae. (Προτρεπτική)
f. Donis improbi ne deos placāre audeant. (Απαγορευτική)
3. Cibus libenter sumptus est a puero
5. Huic funus ab Arriā ita parandum fuit
σελ. 856: b. Ubi Caesar audiverat a corvo sutōris salutatiōnem, dixit: «Mea interest ut corvum emam».
σελ. 857: Cicero dixit iudicibus et si haberet Asia suspiciōnem quandam luxuriae, ipsos Murēnam laudāre debēre, quod Asiam vidisset sed in Asiā continenter vixisset.
σελ. 859: e. Consul in castra reversus adulescentem morte multāvit.
1. mihi
2. imagine
σελ. 860: 7. Cicero narrat Graecos scriptōres reliquisse Rōmānis multa exempla fortium virōrum
8. Cicero dixit eas se, cupidum bene gerendi et administrandi rem publicam, semper sibi proposuisse
1. sevērā
σελ. 861: d. Accio veniendum est ex urbe Rōmā Tarentum
e. A militibus occurrendum est hostibus
σελ. 862: 1. abiectūra simus
revertimini, reverteritis / reversi eritis
σελ. 863: 7. • Nolīte fores reserāre eosque nolīte intromittere
σελ. 866: 1. utamur
σελ. 867: 1. talis
σελ. 868: 4. petītae essētis, cessūra sis
σελ. 869: 1. victūri erimus
σελ. 870: 5. ~~• Mea sedes libenter tibi a me ceditur~~
Nam in sacello quodam post noctem cum sorōris filiā persedēbat
σελ. 872: audeo: audacia, audax
urbs Rōma et Italia a Mario conservāta est
σελ. 873: 2. quo
3. loquemur, coleret
5. Antiquitas mihi placet, quod honesta et bona et modesta est
σελ. 874: 4. intellecti essēt, faciet / fiet
σελ. 875: 1. perveniendi erunt
2. molliter, mollius, mollissime
5. Spes Catilinae mollibus sententiis al(i)ta est coniuratioque nascens confirmāta est ab eis
σελ. 876: 1. līberis
illōrum-illis-illa-illis, horum-his-hos-his
σελ. 877: 1. pervenias /perveni / perventūrus sis /pervenito, moriamini / mortuae sitis
4d. Estne laudātus Murēna ~~est~~ a Rōmānis an accusātus est?

6. In hoc ego longā vitā et infelici senectā tracta sum, ut primum tu exsul deinde hostis a me viderēris?

σελ. 878: coleremini / culti essētis

σελ. 880: 3. nostrōrum-nostris-nostra-nostris

σελ. 881: 6. consilii (-i)

σελ. 882: 2. viris

d. Nec magis vituperandi sunt proditōres patriārum quam desertōres

σελ. 883: 9. et unumquemque sui ipsōrum mundi esse partem

3. solitūra sim, timerentur

σελ. 884: c. Per me stat quominus hostes ~~non~~ veniant intra moenia

σελ. 885: 1. persuadebuntur

σελ. 886: 3. cederentur

σελ. 888: 1. obtinebimur

σελ. 889: 5. Cum Servius Sulpicius Galba et Aurēlius Cotta, qui consules erant, in senātu cotenderent uter adversus Viriāthum in Hispaniam mitterētur, dissensio, quae magna erat,